

عنوان مقاله:

تاثیر خاستگاه اجتماعی افراد ژاندارمری بر گرایش های سیاسی - اجتماعی آنها (۱۳۲۹ق-۱۳۴۰ق)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ انتظامی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمد نایب پور

رضا بیگلرلو

خلاصه مقاله:

ژاندارمری به عنوان یکی از مهم ترین دستاوردهای انقلاب مشروطه ادامه روند نوسازی دامنهدار نوسازی نیروهای نظامی و انتظامی ایران در عصر قاجاریه بود. با این حال نیروهای ژاندارمری در مقایسه با دیگر نیروهای نظامی به لحاظ تداوم حضور و کارکرد از اهمیت بیشتری برخوردار است. در مقابل نیروهای قزاق که یک نیروی وابسته به روسیه و به لحاظ گرایشهای سیاسی و اجتماعی چندان مقبول ایرانیان و به ویژه مشروطه خواهان نبود، نیروهای ژاندارمری به لحاظ گرایش سیاسی و اجتماعی دارای گرایش مشروطه خواهی و استعمارستیزی برجسته ای بودند. این مقاله با استفاده از روش کتابخانه ای و تاریخی میخواهد به این سوال پاسخ دهد که علت برجسته بودن گرایش مشروطه خواهی و استعمارستیزی نیروهای ژاندارمری چه بوده است؟ یافته های این پژوهش نشان می دهد که در گزینش افراد ژاندارمری به تحصیلات آنها و حسن سابقه و جایگاه خانوادگی آنها توجه خاصی میشد. برای آموزش آنها مدارس خاصی تاسیس شد. افراد حزب دموکرات در انتخاب افراد برای کادر ژاندارمری دخالت و توصیه می کردند که از سوی مورگان شوستر و افسران سوئدی پذیرفته می شد و دیگر این که این افراد در عصر مشروطه خواهی و ناسیونالیسم پرورش یافته بودند.

کلمات کلیدی:

ژاندارمری، سوئدی ها، حزب دموکرات، دولت مقاومت ملی، آلمانی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942116>

